

Af Nidha Rizwan

SKAL MAN LÆSE ET SEMESTER I UDLANDET?

JÅ!

Nidha Rizwan læste sit 9. semester på Newcastle University of Law i Newcastle upon Tyne, England. Nidha var af sted på sit 3. semester af kandidaten i efteråret 2015.

Jeg husker dagen, som det var i går. Min studiegruppe og jeg fik vores daglige dosis koffein i vante rammer i Studenterhuset på Købmagergade, da en af pigerne bragte muligheden for studieophold på banen. Alle var positivt stemte over for det og mente nærmest, at det var et "must" at tage på studieophold i udlandet som jurastuderende. Jeg var 19 år og lige startet på mit 2. semester på jurastudiet. Livet som universitetsstuderende var kun lige blevet normal hverdag for mig. Tanken om at flytte til et fremmed sted, lære nye mennesker at kende og færdes i uvante omgivelser, skræmte mig. Samtidig følte jeg, at et studieophold var unødvendigt, da jeg ikke havde planer om at arbejde i udlandet en dag. "Jeg gør det ikke", var jeg den første til at sige til mine studiekammerater. "Jeg kan ikke klare 6 måneder i udlandet uden min familie og venner".

Dagene gik og jeg nåede til mit 7. semester på studiet. Kaffen fra Studenterhuset og den daglige gang i Studiestræde var begyndt at blive kedelig, og jeg måtte erkende, at jeg for alvor var blevet skoletræt! Ironisk nok havde jeg nu allermest brug for nye omgivelser og en anderledes

hverdag. Mine studiekammerater som havde været på studieophold i udlandet på 6. semester opfordrede mig kraftigt til at rejse væk i et semester, og dette gav mig det nødvendige skub. Rejsen begyndte allerede i det øjeblik jeg besluttede mig for at tage afsted. Det tog mig lang tid at træffe beslutningen, da dette var det største skridt for mig. Og inden længe havde jeg besluttet mig for, at jeg skulle læse mit 9. semester på Newcastle University of Law i England.

”Life begins at the end of your comfortzone”

Jeg har svært ved at kaste mig ud i noget, som jeg ikke har prøvet før. Derudover har jeg aldrig været god til at tage tingene, som de kommer. Jeg er vant til at have kontrol over de situationer, jeg havner i. Og jeg vil gerne vide på forhånd, hvordan jeg skal håndtere eventuelle problemer, jeg støder på. Jeg brugte derfor meget tid på at sætte mig ind ansøgningsproceduren – både ved Københavns Universitet og Newcastle University of Law. Dette kan bestemt anbefales, da man nødtigt skal misse vigtige oplysninger eller frister. Man må endelig ikke blive skræmt væk ved tanken om, at et udvekslingsophold indebærer tonsvis af papirarbejde. Er man i god tid og nysgerrig, vil man opleve, at der også i denne proces er enormt meget at lære. Ansøgningsproceduren og det administrative arbejde kan overordnet deles op i tre trin:

1) Først ansøger man sit eget universitet om en plads på det universitet i udlandet, man ønsker at læse på (værtsuniversitetet). **2)** Såfremt man får tildelt en plads, ansøger man formelt værtsuniversitetet om at blive optaget. **3)** Når man har fået plads på værtsuniversitetet og ankommer dertil, skal man (endeligt) vælge fag. Igennem alle disse trin havde jeg en kontaktperson hos værtsuniversitetet, som jeg havde en rigtig god dialog med. Hvis man er utryk omkring, hvad der venter én, skal man være ærlig omkring det. Alle har denne usikkerhed. Nogle mere end andre. Og det er der intet forkert i. Det

er heller ikke ensbetydende med, at man ikke vil kunne gennemføre et udlandsophold, hvis man af natur er generet eller usikker. Man skal have en positiv tilgang til tingene og drage nytte af den hjælp, der tilbydes. Newcastle University er vant til at modtage mange udvekslingsstuderende og har en enorm stor forståelse for hvor stor en omvæltning, det kan være for nogle.

”Your ability to grow as a person is directly related to the amount of insecurity you can handle”

Mine behov for nye omgivelser og en anderledes hverdag blev hurtigt opfyldt ved min ankomst til Newcastle upon Tyne - også kendt som Geordie Shore. Hvor handler jeg ind? Hvilken læsesal er den bedste? Hvor tager man i byen? Hvor køber jeg mine bøger? Hvordan er kulturen i Newcastle? Spørgsmål om alt mellem himmel og jord stod ubesvaret. Men jeg var meget åben omkring min uvidenhed, og jeg var interesseret i at høre alle input – fra min personlige tutor på studiet, yngre studerende, taxachauffører, kantinedamen, folk på gaden osv. Det er min klare overbevisning, at såfremt man er venlig og positiv, vil man møde utallige mennesker, som står klar til at hjælpe – især i Newcastle. Og ligesom man hurtigt vænner sig til livet som universitetsstuderende i Danmark, gør man det også i udlandet.

Universiteter i England bærer meget præg af det velkendte ”Campus-life”. Campus udgør en lille by, hvor der er plads til alle typer af studerende. Er man fysisk aktiv kan man melde sig ind i universitetets gym eller et af de adskillige sportshold, som repræsenterer universitet

(f.eks. fodbold, vægtløftning, bordtennis osv.). Er man interesseret i at engagere sig i foreninger, kan man enten melde sig ind i en af de etablerede societies eller stifte sin egen. Er man bare interesseret i at hygge sig og tilbringe kvalitetstid sammen med sine venner, kan man tage på universitetets egen bar, café eller pizzeria. Jeg var meget betaget af det forhold, at universitetet har en masse at byde alle slags studerende, uanset hvor man kommer fra, eller hvad man har af ambitioner.

Newcastle University afholder en masse sociale arrangementer både for engelske og udenlandske studerende. Et af disse benævnes "Freshers' Week" som afholdes over en uge i starten af semestret. Omtrent alle de nye 1. årsstuderende deltager i dette, så ugen er spækket med en masse sjove og forskelligartede aktiviteter. Jeg talte med mange studerende fra forskellige studieretninger og lande, som jeg mødte til "Freshers' Week". Og jeg rendte flere gange ind i dem i løbet af semestret, enten på Campus eller læsesalen. Det er en rigtig god kur mod hjemvé, hvis man har (flere) folk omkring sig, som man kender og hilser på. Dette giver følelsen af, at man er i trygge og velkendte rammer. Så selvom det kan føles grænseoverskridende i starten, bør man tidligt danne sig et socialt netværk på tværs af alder og studieretninger.

At læse i udlandet giver indblik i en helt anderledes hverdag som universitetsstuderende, men det giver også

indblik i en helt ny metode at anskue juraen på. Det engelske retssystem anvender common-law. Det karakteristiske ved common-law retssystemer er, at domme er en afgørende retskilde heri samt, at domstolene både fortolker og skaber ret. Man skal derfor være indstillet på at læse mange engelske domme og kunne citere dem

ordret til undervisningen. Dette var enormt sjovt at lære. Jeg havde en underviser, som religiøst spurgte, hvilken dom vi ville anvende til en given problemstilling.

Som jurastuderende i England skriver man, i modsætning til Danmark, mange essays. Heri kræves det, at man forholder sig kritisk og subjektivt til essayspørgsmålet. Dette er også en disciplin, som kræver tilvæning. I undervisningen opfordres der i højere grad til debat samt diskussion og det forventes, at man deltager aktivt. Der er ingen grund til at frygte sprogbarrieren, da både studerende og undervisere er indforstået med og vante til udvekslingsstuderende.

At bo i udlandet giver mulighed for at få indgående kendskab til andre kulturer, hvorved man både lærer både positive og negative ting om sin egen kultur. Noget som gjorde stort indtryk på mig var, hvor høflige folk er i England. Her lægger man stor værdi i, at man fremstår venlig, taknemlig og hjælpsom. Som eksempel kan nævnes, at alle stopper op og siger tak til buschaufføren, når de stiger af en bus. Sådanne småting er i min optik med til, at man får skabt et miljø med positiv energi, som smitter af på andre, hvilket var opfriskende at opleve. Og selvom Geordie Shore er berømt for at være en by, hvor man fester og drikker ud over alle grænser, er det sikkert og trygt at gå i byen fordi alle passer på alle.

Jeg kan opliste et hav af argumenter for hvorfor et studieophold i udlandet er det rigtige valg hvad angår CV og karriere. Men den vigtigste grund til, at man skal kaste sig ud i det er den personlige rus, sunde selvopfattelse og motivation som et udlandsophold kan give. Jeg har lært enormt mange ting om mig selv og om livet, som jeg tvivler på, jeg havde lært på andre måder. Man skal endelig ikke undervurdere dette aspekt ved rejsen. Jeg er vendt hjem med en klar tro på, at jeg kan klare alt, hvad jeg vil. Jeg har fået mere selvtillid, venner for livet og en stor trang til at opleve og udrette endnu mere i mit liv. Min bedste tid som jurastuderende, var min tid i Newcastle upon Tyne!

"You are confined only by the walls you build yourself"

Skulle du nogle have spørgsmål vedrørende studieophold i Newcastle, stiller jeg mig gerne til rådighed. Jeg kan kontaktes på mail nidha_rizwan@hotmail.com